

Možnost nemožného

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 139, 14; 23-24)

14 Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.

23 Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid,

24 hled, zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'

Píseň: 161

Modlitba:

Pane, vítáme Tě v tomto ránu a děkujeme, že jsme mohli opět procitnout. Děkujeme za další příležitosti, které se nám otevírají. Prosíme Tě, provázej nás po celý dnešní den. Rádi bychom, abys byl přítomen, když se budeme pro něco rozhodovat. Abys byl s námi, když budeme mít vztek. Abys nám pomohl nabídnout pomoc pro druhé a zasáhnout, když to bude potřebné. Těšíme se na překvapení, která jsi nám pro dnešek nachystal. Prosíme, abychom uměli přijmout tvoji zvěst s pokorou a svědčili o Tvé slávě. Amen

I. Čtení: (1. Janův 4, 1-8)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. knize Jána, ve 4, 1-8 verš.

1 Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě.

2 Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme.

3 V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká,

4 neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.

5 Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

6 To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda.

7 Tři jsou, kteří vydávají svědectví

8 – Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 177

Slůvko dětem:

Zazpívat Ranní prosbu (Svítá 275). Můžeme upozornit na slova písně: „Ať možnost má vždy začít ten, koho zastihl pád.“ O tomto pádu, selhání, nehodě dnes budou děti mluvit. Ale po každém selhání můžeme díky Bohu znovu začít, to je to nejdůležitější.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Lk 17, 5-6)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 17 kapitole, od 5-6 verš.

5 Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!“

6 Pán jim řekl: „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: ‚Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře,‘ a ona by vás poslechla.“

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu.

Taková žebrácká modlitba – připomíná mi východní Slovensko – „*dajce mi pane korunku*“ (prosí Rom na autobusové zastávce)

„*Dej nám více víry!*“ Prosí učedník ve svém životě. Skutečně dobrá prosba. Jednoduchá a na místě. Neměl by Pán Ježíš za tuhle prosbu své učedníky pochválit. Vždyť čeho jiného věřící skutečně potřebuje víc? Co může být důležitější, než mít víru?

Více návštěvníků bohoslužeb a biblických hodin? Jak utěšený pocit pro lidské oči, když vidíme plný kostel a zaplněné lavice. Pak méně žalostný, když v tom společenství nejde nalézt víru.

Více křtů a konfirmací? Jak krásné je společně prožívat začlenění do společenství skrze křest nebo konfirmaci. V dnešní době až jedinečné a dojímové. O to bolestné je vědět, že šlo jen o viditelné znamení, které neproniklo do špeku kostí.

Více opravených kostelů a modliteben? Jak pyšné uspokojení, že máme nejkrásnější a nejlépe opravený kostel široko daleko. Ale co na tom záleží, když lidé navštěvují jiné chrámy (značky – Olympie, Galérie).

Více navrácených pozemků či peněz v restitucích? Jak příjemně vědět o zabezpečené finanční budoucnosti. O to hůř je pochopit, že nad naše majetky je lépe mít živý fungující sbor.

A k čemu to vše, když se nedostává toho nejpodstatnějšího, totiž **víry**? Sborový provoz může fungovat jako švýcarské hodinky, ale když chybí víra, bude v Hospodinových očích jenom solí, která **pozbyla své slanosti**. A naopak, je-li v církvi evangelium skutečně vyznáváné a žité, nepotřebujeme ani vznešené budovy, ani světskou slávu.

„*Dej nám více víry!*“ Tato krátká prosba by mohla nahradit naše mnohomluvné modlitby. Ať stojíme pevněji, ať jsme rozhodnější, ať zvládneme to, co se před námi ještě objeví. Abychom se, až se večer budeme sklánět k modlitbě, nemuseli stydět, co jsme zase pokazili a nezvládli.

Učedníci nejsou bez víry, oni už nějakou víru mají, ale cítí se pro svůj úkol neschopní, protože mají malo víry. Víra se pro ně stala osobní zkušeností. Už vyznávají, že u Krista je pomoc. Také proto se na něho obracejí se svou žádostí.

„*Dej nám více víry! Přispoř nám víry!*“ – překládá kralická bible. Už jsme nějakou víru nastrádali, už nejsme úplně bez prostředků, ale potřebujeme víc k tomu, co máme. **Přispoř nám!** Pak se snad budeme umět lépe otáčet v nevěřícím světě, k nevěřícím lidem. S větší vírou to půjde snáz. Podáme větší výkon.

„*Dej nám více víry!*“ Vlastně je to naše prosba, prosba živé církve. Toužíme, aby naše víra rostla, aby se vyvíjela, aby uměla dávat odpovědi na nové výzvy. Víra by nemela stagnovat, ale vést k novým cílům. A před každého jinak. Někdo se nachází před důležitým úkolem v práci nebo ve škole. Někteří pečujete o svého blízkého. Jiní se zase vyrovnávají s nemocí, s bolestmi či s úbytkem sil ve stáří. Snažíme se pořádně vychovat děti. Cokoliv jako křesťané konáme, neděláme **jen sami od sebe a sami pro sebe**.

Přitom by stačilo říci jen: „*Dej nám více víry.*“ Vždyť má-li člověk velkou víru, má všechno. Nemusí se ničeho lekat, nad ničím si zoufat; i to zlé mu nakonec poslouží k dobrému. Se silnou vírou se dá jít i po křivolakých cestách, překážky se nezdaří být nepřekonatelné, cíle nejsou nedosažitelné. Máme-li dostatek víry, pak si klidně můžeme dovolit mít v životě leccjakou chudobu a nedostatek a přitom se tím netrápit. Mocná víra osvobozuje, uzdravuje, napravuje vztahy. Mohli bychom říci: Věř - a vše ostatní ti bude přidáno.

„*Dej nám více víry!*“ Tato prosba správně rozpoznává, že víru si sami sobě dát neumíme. Ani já Vám ji dnes tu nebudu rozdávat. Víru nezískáme absolvováním příslušného kurz. Víra se nedá nacvičit či natrénovat, nemůžeme ji vydolovat z vlastní duše. Víra je darem, o který máme neustále prosit a od Boha ji stále znovu, opět a zase dostáváme.

Dej nám více víry, voláme někdy my všichni. Ježíš odpovídá nečekaně – jak už jsme si u něj zvykli. *"Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesaď se do moře', a ona by vás poslechla."*

Toto slovo se ovšem dá číst i jinak. V řečtině doslova stojí: „*když máte víru jako zrno hořčice*.“ To už není výčitka, spíš konstatování skutečného stavu věci. S vaší vírou to možná není žádná sláva, ale tím se netrapte. I s takovou vírou se dá žít a činit veliké věci. Žádnou **super-mega-tuti-fruti** víru nepotřebujeme: nakládejme a žijme s tím, co máme. I skrze to malé zrníčko víry jsme byli obdarováni vrchovatou měrou.

„**Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.**“ – tak kdysi odpověděl Kristus apoštolu Pavlovi, který k němu třikrát volal a prosil, aby jej zbavil jakéhosi podivného ostnu. Stačí, když máte víru jako malinké zrníčko a můžete činit věci nevídané.

K prosbě: „**dej nám více víry**“ můžeme připojit volání: „**nauč nás žít s pouhou vírou**“. Nauč nás pokornému vědomí, že nás víra neproměňuje v hrdiny s nadpřirozenými vlastnostmi, kterými bychom si přáli být. Ježíš nás ujišťuje, že víra sama, bez dalších přívlastků, přísad a přidaných hodnot, není něčím malým. Ve světě, který vládne úplně jinými zbraněmi a pákami, se jistě víra jeví jako bezmocné hořčičné zrníčko, kterého si sotva kdo vůbec všimne, a pokud ano, tak ho nebere vážně. Ale i taková semínková víra stačí, aby se děly zázraky.

Milí přátelé.

Víra je mocná, ale její moc není z tohoto světa, třebaže tento svět mocně ovlivňuje. Víra je mocná, ale zdaleka není jen výsadou lidí mocných, zdravých a silných, kteří by i bez víry dokázali mnohé změnit. Víra je mocná i ve své slabosti, porážce a bezmoci. Otevírá nám totiž oči pro Boží jednání. Ve víře poznáváme Boží nečekané, překvapující možnosti právě tam, kde si myslíme, že je vše pevně dané a neměnné. Ta stovky let stará moruše, kterou nikdo nepohne, není až tak pevná, jak se zdá. Tvrdá realita, která na nás každodenně doléhá, není realitou poslední. Balvany, které bez vyzvání vstoupily do našich životů, je možné odvalit, protože ten největší kámen už přece odvalen byl. To, co se hluboce zakořenilo do našich duší, lze vytrhnout. Z konfliktů, do nichž jsme se zapletli, je možné vyjít.

Nezkoumejte svou víru, neměřme ji a nepřepočítávejme, nezoufejme si, že si s naší vírou nepřízeň počasí hraje jak s malým semínkem. Jen prostě věrme v Boha tak, jak dokážeme. **Třeba naše víra kolísá, ale Bůh zůstává pevný.** Třeba už ztrácíme naději, ale on nás podrží. Třeba na něj zapomínáme, ale on nezapomíná na nás. Bůh není odkázaný na to, jak silná a velká je naše víra. Amen

Recept víry

Semínka hořčice seté, která se v České republice pěstuje běžně, fungují jako nezaměnitelné koření. Jsou kulatá, žlutá (někdy i černá nebo hnědá) a mají výrazně štiplavou vůni a chuť. Ona štiplavost se ze semínek uvolňuje až po namletí a smíchání s vodou. Lidskému zdraví prospívají především z hlediska trávicího systému: doporučují se při špatné funkci střev, protože urychlují trávení a látkovou výměnu. V dnešní době se používají především k výrobě různých druhů hořčice.

PRIMA TIP:

Dříve se připravovala placka z rozemleté hořčice a mouky, která se přikládala na revmatická místa a tišila bolest. Některé domácnosti je prý používají dodnes, tak proč to nezkusit?

Semínko **víry** zaseté v České republice se pěstuje **výjimečně**, ale funguje jako nezaměnitelný **dar**. Není skoro **vidět**, ani **slyšet** (někdy ani v **církvi** nebo **křesťanském společenství**). Má výraznou **specifickou** vůni **lásky** a chuť **odpuštění**. Ona **specifičnost** se ze semínek **víry** uvolnila až po **přijetí Krista** a **obdarováním Ducha Svatého**. Lidské **duši** prospívá především z hlediska **smyslu života**: doporučuje se v špatných **časech**, protože **napomáhá překonávat překážky** a **milovat nepřátelé**. V dnešní době **slouží** především k **ubezpečování** různých druhů **nepokojů**.

PRIMA TIP:

Dříve se **navzájem sdílely příběhy víry** a **společný život**, které působily jako **obohacení** a ujišťovaly v beznaději. Některé domácnosti to prý používají dodnes, tak proč to nezkusit?

Ohlášky:

Přímlovná modlitba:

Hospodine, otevři naše oči, ať dovedeme vedle sebe vidět ty, kdo potřebují pomoc a nepřehlídíme je.

- Prosíme za ty, kdo na zemi hladovějí: za děti, které umírají podvýživou, za země, kde je neúroda, za vykořisťované národy.
- Prosíme za ty, kteří rozdávají jen z přebytků, a jejich srdce přitom zůstává chladné; za ty, kdo žijí v hojnosti, a trpí prázdnotou života; za ty, kdo mají nádherné byty, nemají však domovy; za vykořeněné, kteří nemají žádnou naději.
- Prosíme za milióny těch, kdo pro boje a války museli opustit domov a vlast. Zastaň se všech, kteří trpí nesmyslným zbrojením a nespravedlivým uspořádáním světa. Dopomoz světu k pokoji a spravedlnosti. Postav se proti zbrojení, proti veškeré tyranii a vykořisťování a nedopusť, aby se na nich podílel tvůj lid.
- Prosíme za ty, kdo se v srdci trápí pro své bližní.
- Prosíme za ty, kdo trpí pro jméno Ježíše Krista.
- Prosíme za sirotky a vdovy, protože Ty jsi jejich ochránce

Vzbuzuj ve své církvi všude na světě lásku a milosrdenství, rozmnožuj dílo pomoci, buď se všemi, kdo se na něm podílejí. Vyslyš nás pro svou oběť a své vzkříšení, Kriste, a přimlouvej se za nás, když se společně modlíme:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: 623

Posláni: (1. Petrův 1, 21)

21 Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.

Požehnání: (Žalm 128, 5-6)

5 Hospodin ať ti požehná, abys viděl dobro po všechny dny svého žití,

6 abys uviděl syny svých synů. Pokoj s tebou! Amen

Píseň: 685